

Quan l'Arbore...
Hno...
Gran esperoració.

Braus i entusiasmats, fan els nostres belles passades i al cap de poc piloteig, l'Alcántara figuerenc, d'un xut magnífic, fica als de l'Iluro un goal de mestre. Una ovació esclata.

En Broubulat aplaudeix, pica de peus, i amb tanta exultació tira a rodar el cistell dels caçadors de la dona que passava, amb les balances, en alle donant l'estàtua de la Justícia.

Centrada la Pepa, aquesta invadeix ràpidament els horres dominis sàbiament portada pels seus mentars (de l'assapte) dels encoraginats matriarques (o matriarques, com vulguin).

Quatre capers ben donats i ens en fan un com una casa.

Ja he guanyat!

Els que ens venen dolents i tenen mal encert. No... i els altres patam! ens en figuren un...

Moltes... que diuen els russos.

A la mitja hora, els comentaris son per a tots els gustos.

A la segona hora, clarament que no hi ha res a fer. Hi ha un... que «atiende» per Huesca, i que quan arriba em fa mes por que una trepitjada d'en R...

En Broubulat està groc.

¡Coall!... ens en han fet un altre.

Això es la «...». La meva estilògrfica, empausada «...» (no perque no l'hagi pagada) s'em... a plorar i amb un no res vessa en llàgrimes tota la tinta. La consolo com puc, i acabo escrivent una sentència per a ús... anomenats del nostre equip com a «estrelles» i que a mi em semblen molt influents a d'altres... menys alabats i que son mes d'admirar. (Els... per exemple, que es mestre en voluntat i valentia, i un dels equipers mes eficacos de la...)

Aquí va la decima exclusivament per els tres interfectes...

Si volen ser campions

¡No... por las alturas

deixen vos de fer posturas

i joguen amb mes coratge.

Tirav els braços endarrera,

posar la cara d'atletes,

tot això son grans puntetes

que no van de cap manera.

Corre amb estil estrafet

i fins caiguent quedar bé

es tot el joc d'en —

com d'en — i del «gran» —

KIK-OFF.

Nota: Les ratlles indiquen tres noms que el censor ha taxat i que poden col·locarse al gust del consumidor.

RESULTAT DE VICH, — Vich 0. Unió 6.
¡Hurra pels nostres!

A RUTH ROLAND.—No deu fer ho mai. Si vostè li agrada, deixi'l obrar però vostè no s'anticipi.

A ROMEO I JULIETA.—¿Dec seguir estimant-la? pregunta vostè. Si dona, sí. ¿Podrem casar-nos? segueix preguntant. Es clar que podran casar-se si vostè, com sembla ser, en té un desitg vivíssim. De vostè depén tot, i per a conquistar als seus pares valgui's especialment de ferlo's-hi, compendre les bones qualitats que d'ell m'esmenta: hò, simpàtic, honrat, i treballador.

Es clar que si son molt joves, els pares de vostè no poden consentir obertament aquestes relacions, i deuen fer com aquell que no ho vol.

Però deixi passar algun temps, segueixin estimant-se sempre més, i ja veurà com un dia amb bons medis i sobretot amb la «santa insistència» vindrà el consentiment patern.

Si vostè, com em diu, l'estima de debò, no es cansarà d'insistir; i si no s'en cansa, i els seus pares veuen que sols amb ell pot ser feliça, de cap manera vull jutjar-los tant crudels que s'hi oposin.

Avui dia, les questions d'interessos son una minça barrera que pot enderrocar-se fàcilment. Anim doncs, i estimi'l força, però això sí, li repeteixo, si son massa joves deixin passar un temps mes o menys llarc segons l'edat que tinguin, perquè quan vostè insisteixi amb els seus pares, aquets compreguin que vostè ja es prou crescuda i té prou experiència per a volguer lo que mes li convé.

A MAX.—Veritablement vostè m'intriga.

I en quant a lo que em pregunta, ella, millor que jo, podrà dir-li, si vol ser sincera. I si no li vol dir, malíssi i vigili.

LA PROFESSORA MARY.

CORRESPONDENCIA

B. HOME B.—Sou un brut.

BRUSILOFF.—¡Deu ens dongui gent que ens entengui! Xòquila, i per molts anys. que d'are endavant ja pot considerar-se dels nostres,

PIK I POK.—Anirà un xic retallat.

SERAPI PÍ.—Ho publiquem.

Q. Q. Q.—No pot ser.

SOLUCIÓ A L'ENDEVINALLA:

Un paraigua espatllat.

(Lo de blanc és per despistar).

Dirigir tota la correspondencia al Sr. Director de

L'AGAPITU

CIUTAT.

J. ARRA, Carrer 21, — Figueras